

РЕШЕНИЕ

№ 18178

гр. София, 06.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 138 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДАНИЕЛА П. ПОПОВА

при участието на секретаря ВЕНЕТА К. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от ДАНИЕЛА П. ПОПОВА Гражданско дело № 20221110130293 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.124 и сл. от ГПК.

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл. 357, ал.1, предл.4 от КТ – за признаване за установено между страните несъществуването на трудово правоотношение, по чл.226, ал.2 от КТ – за заплащане на обезщетение за задържане трудовата книжка на ищеца, по чл.224, ал.1 от КТ – за заплащане на обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, както и по чл.128, т.2 от КТ – за заплащане на трудово възнаграждение

Ищецът твърди, че е работил по трудово правоотношение с ищеца. Поради поставянето ѝ в неплатен отпуск без нейно знание и съгласие, изпратила уведомление до работодателя за прекратяване на трудовото правоотношение без предизвестие на основание чл.327, ал.1, т.11 от КТ, получено от ответника на 20.05.2022г. Иска да бъде признато за установено несъществуването на трудово правоотношение между страните и да ѝ бъдат заплатени обезщетения за неизползван платен годишен отпуск, за задържане на трудовата ѝ книжка, както и незаплатено трудово възнаграждение.

Ответникът оспорва предявените иски. Не оспорва, че трудовото правоотношение между страните е прекратено, но твърди, че това е станало на друго основание – поради налагане на наказание дисциплинарно уволнение със заповед от 27.06.2022г. Твърди, че не е налице фактическият състав по чл.327, ал.1, т.11 от КТ, намира предявеният отрицателен установителен иск за неоснователен и иска

отхвърлянето му, а като последица от това – и обективно съединените с него при условията на евентуалност искове, за които излага и самостоятелни основания за неоснователност.

Съдът, като прецени относимите доказателства и доводите на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Не е спорно по делото и от представените писмени доказателства се установява, че по Трудов договор № .../... г. с работодател ..., Е. К. е била на длъжност Мърчандайзер, продажби с код по НКПД: ... в отдел

На ... г. ищцата поискала от счетоводството на работодателя ... информация относно осигурителния доход за предходните 6 месеца, като по-късно на същия ден е получила на служебната си електронна поща Удостоверение с изх. № .../... г. за brutния доход за периода от 04.10.2021 до 31.03.2022 г. в лева, в което е отразено, че стойностите за месец Февруари 2022 г. са нулеви .

От представеното удостоверение от НАП се установява, че от страна на ответника по отношение на ищцата за м.февруари 2022г. е посочено, че е 20 дни в неплатен отпуск, зачетени за осигурителен стаж.

На 19.05.2022г. ищцата изпратила уведомително писмо за прекратяване на трудовото й правоотношение без предизвестие по реда на чл. 327, ал. 1, т. 11 от КТ до работодателя – тъй като без нейно знание и съгласие и е предоставен неплатен отпуск. Уведомителното писмо е получено от ответника –работодател на 20.05.2022 г., видно от приложената по делото обратна разписка.

На 20.05.2022г. ответникът изпратил до НАП коригираща декларация, в която посочил, за ищцата Е. К. за м.02.2022г. посочил 20 отработени дни с осигурителни вноски и осигурителен доход 650.00 лева.

На 02.06.2022 г. на ищцата било връчено уведомление от ... в отговор на нейното уведомително писмо за прекратяване на трудовия договор. В него е посочено, че Е. К. е поставена в неплатен отпуск за месец Февруари 2022 г., но това било техническа грешка, поради което уведомителното писмо на ищцата за прекратяване на трудовото правоотношение между страните не е породило правни последици. Ищцата е уведомена незабавно след получаване на изпратеното от ... уведомление да се яви на работното си място, тъй като трудовият договор й бил действащ.

На 27.06.2022г., била издадена Заповед № 24/27.06.2022г. на Управителя на ..., ЕИК ..., с която на ищцата на основание 188, т. 3 от КТ, чл. 189, чл. 193, ал. 1, чл. 194, ал. 1 и чл. 195 от КТ е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“,

като на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ и чл. 128а, ал. 3 от КТ е прекратено и трудовото правоотношение по Трудов договор № .../... г. поради наложеното наказание уволнение. Заповедта е връчена на ищцата Е. К., с уведомление на 11.07.2022г.

Посочената заповед не е оспорена от ищцата и е влязла в сила, поради което предявеният установителен иск по [чл. 124 ГПК](#), вр. [чл. 357, ал. 1](#) и [чл. 327, ал. 1, т. 11 КТ](#), се явява неоснователен.

В случая ищцата поддържа, че трудовото правоотношение е прекратено писмено от нейна страна по реда на [чл. 327, ал. 1, т. 11 КТ](#), а не със Заповед № 24/27.06.2022г. за дисциплинарно уволнение. Установяването на основанията за прекратяване на трудовото правоотношение е иск за факт, неуреден в закона. Искът за установяване на факт с правно значение е допустим само в изрично предвидените в закона случаи – [чл. 124, ал. 4, изр. 2 ГПК](#). Искове за установяване на други факти, непредвидени в закона, са недопустими. Съществуването или несъществуването на такива факти се установява в производството по спора относно правоотношението, за което те са релевантни. Наред с това, изрично предвиденият ред за защита срещу незаконното уволнение не може да бъде заобиколен чрез предявяване на установителен иск за установяване на твърдяно от ищцата основание за прекратяване на трудовото правоотношение. В случая неосъществяването на основанията за прекратяване на трудовото правоотношение, уредено в [чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ](#) може да се установи в производство по конститутивния иск с правно основание [чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ](#), в което като преюдициален въпрос ще се разгледа и прекратяването на трудово правоотношение по реда на [чл. 327, ал. 1, т. 11 КТ](#) (В този смисъл [Решение № 226 от 3.08.2011 г.](#) на ВКС по гр. д. № 1470/2010 г., III г. о., ГК).

Предвид това и независимо от безспорно установено по делото наличие на основание за прекратяване на трудовото правоотношение едностранно от ищцата по чл.327, ал.1, т.11 от КТ, искът по чл.357 от КТ следва да бъде отхвърлен. Предвид отхвърлянето на първоначалния иск, предявените при евентуалност претенции по [чл. 226, ал. 2 КТ](#), по [чл. 224, ал. 1 КТ](#) и по [чл. 128, т.2, ал. 1 КТ](#) не следва да бъдат разглеждани.

При този изход на делото, ищцата няма право на разноски. В нейна тежест следва да се възложат сторените от ответника разноски – заплатени депозити за ВЛ и адвокатско възнаграждение, намалено до 600 лева - минималния размер по чл.7, ал.1, т.4 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения в действащата към датата на подаване на ИМ редакция.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от **Е. Г. К.,** ЕГН *****, срещу ..., ЕИК ..., със седалище и адрес на управление в ..., иск по чл. 357, ал.1, предл.4 от КТ – за признаване за установено по отношение на ..., ЕИК ..., че трудовото правоотношение между него и **Е. Г. К.,** ЕГН ***** за длъжността "мърчандайзер, продажби" не съществува като прекратено едностранно от служителката на осн. [чл. 327, ал.1, т.11 от КТ](#).

ОСЪЖДА **Е. Г. К.,** ЕГН *****, да заплати на ..., ЕИК ..., със седалище и адрес на управление в ..., сумата от 1 250 лева – разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____